

REMETEA MARE

Sediul consiliului local: Remetea Mare nr. 112, telefon 0256/230201, fax 0256/230288;

Coordonate:

45°46'52" lat. N;
21°22'33" long. E;

Repere istorice:

-1333 - este consemnată documentar așezarea **Remete**, dar satul e mult mai vechi; evidențele papale consmenează existența nu departe de Remete a așezării (târg) **Sasvar**;

-sec. XVI-XVI - numele așezării nu mai este amintit în documentele vremii;

-1723-1725 - pe teritoriul de azi al satului Remetea Mare existau două domenii mari, din care unul aparținea familiei **Ambrozy**, iar harta lui Claude Florimund Mercy arată satul lanova drept o așezare locuită de români;

-1806 - Remetea este în întregime proprietatea lui **Ștefan Gyurky**;

-1820 - contele **Csekonics** colonizează la lanova familii de germani și unguri;

-1893 - satul lanova se numește **Margitfalva**, după numele fiicei lui **Ioan Csekonics**, Margareta (soția lui Ștefan Károlyi);

-1894-1901 - la Remetea Mare funcționează un cor mixt condus de învățătorul **Nicolae Nicorescu**;

-7 noiembrie 1916 - se naște la lanova filosoful **Mihai Șora**;

-1924 - contesa **Károlyi Margareta** deține la lanova aproape 3000 de hectare de teren; 1926 - în lanova se așează coloniști veniți din zona Turda și Sibiu;

-1936 - în Remetea era școală primară, cor, casă națională, societate de credit, societate culturală, societatea „Sfântul Gheorghe”, moară, oficiu poștal și gară;

-25 mai 1946 - se naște la Remetea Mare scriitoarea și publicista **Liliana Ardelean**;

-1 iulie 1946 - se naște la lanova publicistul și scriitorul **Marcel Luca**;

-1954 - învățătorul **Reva Lazi**, director la Școala română de 4 ani, realizează **Mono-grafia lanovei**, bazată pe cea începută de

învățătorul **Vasile Manolescu**;

- 29 decembrie 1967 - s-a născut la Remetea Mare **Ioan Petru Bonțe, Erou Martir al Revoluției**, ucis la Timișoara la 17 decembrie 1989;

-2002 - comuna Remetea Mare avea 3 049 de locuitori;

-30.10.2008 - se înființează trupa de dansuri „**Flori remețene**”;

Populația stabilă la 1 ianuarie 2010 - total: 2 033 de persoane, dintre care :

- masculină = 980 de persoane
- feminină = 1 053 de persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2010: 1 079

Sate componente: Remetea Mare și lanova (1332, Ilyno, Ienev);

Instituții școlare: Școală cu clasele I-VIII: Remetea Mare; Școală cu clasele I-IV: lanova; Grădinițe cu program normal: Remetea Mare și lanova;

Instituții sanitare: Dispensar medical uman: Remetea Mare și lanova; Farmacie umană: Remetea Mare; Dispensar veterinar: Remetea Mare;

Instituții culturale: Cămine culturale: Remetea Mare și lanova; Bibliotecă: Remetea Mare (fondată în anul 1964);

Biserici: Biserici ortodoxe române: Remetea Mare (1911) și lanova (1836); Biserică romano-catolică: lanova (1891); Biserici baptiste: Remetea Mare și lanova; Biserică penticostală: Remetea Mare;

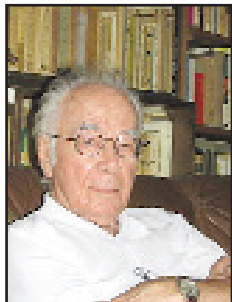
Ruga: lanova (la o săptămână după Sfintele Paști); Remetea Mare (15 august-Sfânta Maria Mare).

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI REMETEA MARE

Golubov Ilie	primar	Marinca Alina-Gabriela, consilier	PDL
Șerban Liviu Samoilă	viceprimar	Mihai Petre, consilier	PDL
Chifor Petru, consilier	PDL	Mircea Ion, consilier	PNȚCD
Ciocea Adrian, consilier	PSD	Oțet Nicolae, consilier	PSD
Chira Traian, consilier	PNȚCD	Stoia Ștefan, consilier	PNL
Davițoiu Ion, consilier	PC	Străuț Ioan-Adrian, consilier	PRM

REMETEA MARE

FILOSOFUL

Mihai Șora se naște la Ianova, la 7 noiembrie 1916, ca fiul lui Melentie Șora, preot ortodox, și al Anei (născută Bogdan, prin care filosoful se înrudește cu prefectul de Timiș-Torontal din perioada interbelică, **Antonie Bogdan**, acesta fiindu-i unchi dinspre mamă). Școala o începe în satul Izvin. Învață apoi la Timișoara (1923-1927), încheind studiile la Liceul "C.D.Loga" (1927-1934). Studiază filosofia la Universitatea din București (1934 - 1938). Acolo i-a avut ca profesori, printre alții, pe Nae Ionescu și Mircea Vulcănescu și ca asistent la seminarii, timp de trei ani, pe Mircea Eliade. Este bursier al Guvernului Franței, a ajuns în ianuarie 1939 la Paris pentru a realiza, sub conducerea lui Jean Laporte, teza de doctorat. Părăsește Parisul în iunie 1940 și se stabilește la Grenoble (1940 - 1945). Aici concepe prima sa carte, „Du dialogue intérieur”, un eseu de antropologie metafizică, publicat în 1947, la editura Gallimard. Face parte din rezistența franceză antifascistă, iar după război este cercetător stagiar la Centre National de la Recherche Scientifique, Paris (1945 și 1948). Se întoarce în țară în toamna anului 1948. A lucrat ca referent de specialitate la Ministerul de Externe (1948 - 1951), șef de secție la Editura pentru limbi străine (între 1951 și 1954), redactor-șef la Editura de Stat pentru Literatură și Artă (1954-1969), unde are meritul remarcabil editorial de a fi fost fondatorul noii serii BPT (Biblioteca Pentru Toți). După 1989 a fost ministru al învățământului în guvernul provizoriu condus de **Petre Roman**. Membru fondator al Grupului de Dialog Social și al Alianței Civice. A obținut Premiul Uniunii Scriitorilor în anul 1978 pentru „Sarea pământului” și în anul 1998 pentru „Furul ierbii”. A tradus din Jean-Jacques Rousseau („Visările unui hoinar singularic”) și din Sartre („Cu ușile închise”). Publică volume valoroase: „Du dialogue interieur”, 1947, Paris, Editions Gallimard; „Sarea pământului”, 1978, București; „A fi, a face, a avea”, 1985; „Eu & tu & el & ea... sau dialog generalizat”, 1990; „Despre dialogul interior”, 1995; „Furul ierbii”, 1998; „Câteva crochieri și evocări”, 2000; „Mai avem un viitor? România la început de mileniu, interviuri”, 2001; „Locuri comune”, 2004; „Clipa și timpul”, 2005; „Despre toate și ceva în plus. De vorbă cu Leonid Dragomir”, 2005; „Despre toate și ceva în plus. De vorbă cu Leonid Dragomir”, 2006; ediția a II-a revizuită și adăugită.

LACUL DE LA IANOVA

În imediata apropiere a satului Ianova, într-o zonă colinară, se deschide un adevărat paradis al pescarilor: lacul de acumulare Ianova, aflat în administrarea Asociației Pescarilor Sportivi din Timiș. Adâncimea maximă este de trei metri, cea medie de un metru și jumătate.

Fundul apei este mâlos, iar malurile sunt acoperite cu stuf. Pescuitul e permis tot timpul anului (se poate pescui și din barcă): plătică, crap românesc, caras și crap fitofag.

„CASTELUL VULTURILOR”

Temes Remete, așa cum era numită de autoritățile regale maghiare în secolul al XIV-lea (1333), **Remetea Timișană**, în traducere, așadar **Remetea Mare** de azi, își are și ea legenda ei. Și anume, în evul mediu, dijele papale din 1332-1337 consemnau în imediata apropiere a **Remetei Timișane** existența unui oraș (târg) numit **Sasvár**. Acesta s-ar fi aflat pe locul numit de băștinași **Șușioara**. Orașul Sasvár ar fi fost gardat de o cetate cu turn de veghe care avea ca scop protejarea cetății Timișoara de atacuri

REMETEA MARE

externe. Cetatea **Sasvár**, adică „**Cetatea Vulturilor**”, în traducere, ar fi fost dărâmată imediat după ocuparea Banatului de către otomani.

Interesant e faptul că în nordul Ungariei, în zona Munților Matra, există un castel care poartă același nume cu cel al cetății de altădată, aflată în apropierea comunei timișene Remetea Mare: **Sasvár**. Doar că „Cetatea Vulturilor” din Ungaria s-a păstrat până în zilele noastre și funcționează în prezent ca hotel de lux.

CONACUL BARONULUI

La anul 1820, baronii **Ambrozie** construiesc un conac impunător la ieșire din satul Remetea Mare, în stânga drumului care ducea spre Timișoara. În secolul XX, în perioada interbelică, conacului i se adaugă alte clădiri, micul domeniu de pe malul râului Bega aparținând la anul 1935 lui Bozsák Francisc, emigrat în fosta Republică Federală Germană, acolo unde a și decedat, se pare, chiar în anul 1989. După anul 1948, **Cona-**

cul Ambrozie a intrat în administrarea Cooperativei (UJCOOP), care l-a transformat în complexul turistic „Privighetoarea” Banatului”. După Revoluție, Federal Coop, „urmasa” UJCOOP, a înstrăinat complexul turistic, fără să bănuiască faptul că vor apărea mandatarii urmașilor moștenitori ai familiei Bozsák, care au revendicat în anul 1991 conacul, apoi cele 10,3 hectare de teren aferent în 1992. Mandatarii au primit de la stat 8,6 hectare din terenul revendicat, iar între anii 1997 și 1998, castelul și restul terenului. Din păcate, castelul Ambrozie se află în prezent în paragină.

BINEFĂCĂTORII BISERICII

Una dintre cele mai vechi biserici ortodoxe române din Banatul de șes s-a zidit la Remetea Mare în prima jumătate a secolului al XVIII-lea. La anul 1743 biserica este sfințită de episcopul Moise Putnic al Timișoarei. La anul 1910 vechea biserică (degradată de intemperii și neîncăpătoare pentru numărul mare de enoriași) a fost demolată, iar la anul 1911 a fost zidită biserica nouă, din cărămidă, fiind sfințită la 21 noiembrie 1911 de către P.S. Ioan I. Papp, episcopul Aradului.

La zidirea unui lăcaș de cult, ctitori sunt toți membri comunității bisericești (tot natul, cum ar veni). Sunt însă și credincioși care fac donații în nume personal sau muncesc în folosul bisericii. La Remetea Mare, binefăcătorii bisericii ortodoxe române au fost de toate națiile și de toate religiile, într-o frățietate ecumenică exemplară! Astfel, groful Gyula Ambrozy donează clopotul mare și policanarul cel mare, evreul Mauriciu Weswly donează chivotul, un coreligionar de-al acestuia dăruiește bisericii o cădelniță, banca Hitelszovet-Kazet din Remetea dăruiește un frumos prapor de culoare roșie, tâmplarul Kovacs Martin a lucrat fără plată „Mormântul Domnului Iisus”, învățătorul Iosif Leu donează candela din fața icoanei Sfintei Treimi, Ioan Voivodescu, două icoane pictate în ulei, Toma Blagoe, prăznicarele, familia Ștencu, epitaful, iar elevii școlii din sat, membri ai Societății „Samariteanul Milostiv”, donează o troiță pentru pistol, nouă icoane mari, praporul „Sfântul Gheorghe”, praporul „Arhanghelul Mihail”, șase icoane mici de închinat, un clopoțel cu patru piese pe pistol etc.

